

Onderwijskansen in Limburg amper verbeterd

Het Belang van Limburg*,
Di. 21 Jan. 2020, Pagina 4

Hoe zit het met de onderwijskansen in Limburg vijf jaar na de heisa van 2015? We hebben nog altijd te veel leerlingen in het BSO, te weinig in het ASO en in het hoger onderwijs, zo blijkt uit een rapport van de provincie Limburg.

Gouverneur Herman Reynders heeft de analyse die in 2015 voor veel ophef zorgde, geactualiseerd. Het nieuwe rapport verschilt niet veel van het vorige: de pijnpunten zijn dezelfde. "De gemiddelde Limburgse scholier heeft nog altijd minder goede onderwijskansen dan de gemiddelde Vlaamse scholier", besluit Karolien Grosemans (N-VA), voorzitter van de commissie Onderwijs in het Vlaams Parlement, op basis van het nieuwe rapport.

We hebben minder ASO en meer BSO leerlingen dan de rest van Vlaanderen, net zoals in 2015. Als we de laatst beschikbare cijfers vergelijken met die van 2010, dan is het verschil klein. In Vlaanderen volgde in 2017 41,2 procent van de Vlaamse leerlingen les in het ASO, in Limburg is dat 37,9 procent (1,7 procentpunt meer dan in 2010). In Vlaanderen zit 25,2 procent in het BSO, in Limburg is dat 27,3 procent of 0,8 procentpunt minder dan in 2010.

Hoger onderwijs

De doorstroming naar het hoger onderwijs ligt ook onder het Vlaams gemiddelde. Van alle Limburgse 18-jarigen neemt 59,6 procent voor het eerst deel aan het hoger onderwijs (cijfers van 2016), terwijl het Vlaams gemiddelde op 61,6 procent ligt. Limburgse jongeren kiezen niet alleen minder voor een universitaire opleiding (25,2 procent tegen 26,8 procent gemiddeld in Vlaanderen), maar ook het aantal professionele bachelors in Limburg (34,4 procent) is iets lager dan in Vlaanderen (34,8 procent).

Het aantal leerlingen dat de school verlaat zonder diploma is in Limburg (11,2 procent) hoger dan het Vlaams gemiddelde (10,7 procent). Volgens Grosemans heeft dit te maken met de thuistaal. "Tussen 2010 en 2017 is er een toename van het aantal gezinnen in Limburg waar de thuistaal niet Nederlands is. In het kleuteronderwijs gaat dit van 13,2 procent naar 15,4 procent, in het lager onderwijs van 10,4 procent naar 14 procent en in het secundair onderwijs van 8 naar 14 procent." Maar: die toename in Limburg is minder sterk dan het Vlaams gemiddelde. Grosemans verwijst als oplossing naar de taalbadklassen die minister van Onderwijs Ben Weyts (N-VA) wil invoeren. "We hebben te lang gedacht dat kinderen taalachterstand uit zichzelf kunnen inhalen. Als we kinderen écht gelijke onderwijskansen willen geven, dan is het essentieel dat we inzetten op de kennis van het Nederlands." Ze roept de Limburgse collega's in het Vlaams Parlement op om samen en dus over de partijgrenzen heen een plan uit te werken.

Sociale kenmerken

Limburg is nog altijd koploper van kinderen die een schooltoelage krijgen, in het lager onderwijs is dat 25,3 procent (cijfers van 2017), minder dan de 28,3 procent van in 2010, maar dus nog altijd meer dan het Vlaams gemiddelde. In het secundair is dat gedaald van 33 procent in 2010 naar 31,8 procent in 2017, ook hier zitten we nog altijd boven het Vlaams gemiddelde van 27,8 procent.

Het aantal kinderen in het lager van moeders zonder diploma secundair is ook gedaald, we zitten met bijna 20 procent pal op het Vlaams gemiddelde. Samengevat: het aantal leerlingen dat aantikt op minstens twee van de vier sociale achtergrondkenmerken (schooltoelage, laaggeschoolde moeder, thuistaal, buurt met veel schoolse vertraging) is in Limburg tussen 2010 en 2017 lichtjes gedaald, terwijl dit in Vlaanderen is gestegen.

Onderwijs en armoede

In het rapport zijn ook de *armoede* en onderwijskansen per provincie en per gemeente gemeten op basis van 12 indicatoren (zoals de Europese armoedegrens, kansarmoede, inkomen, doorstroom naar hoger onderwijs, school verlaten zonder diploma). In Antwerpen zijn die kansen het laagst, in Vlaams-Brabant het hoogst. Limburg scoort gemiddeld, het is pas op gemeentelijk niveau dat de verschillen zichtbaar worden.

Zeer slecht

De helft van die 12 indicatoren gaat over *armoede*, de andere over onderwijskansen. Genk en Maasmechelen scoren het allerslechtst op het vlak van onderwijskansen én *armoede*.

Slecht

Ook Heusden-Zolder, Leopoldsburg en Houthalen-Helchteren scoren slecht. Leopoldsburg scoort globaal negatief, net als Houthalen-Helchteren, maar in deze laatste gemeente zijn de onderwijskansen hoger. Leopoldsburg scoort vier keer op zes negatief voor onderwijskansen, in Houthalen-Helchteren is dat maar 2 keer, terwijl de *armoede* vergelijkbaar is.

Gemiddeld

Sint-Truiden, Beringen, Lommel en Tongeren scoren globaal gemiddeld. Sint-Truiden haalt een negatieve score voor *armoede*, maar haalt wel een gemiddelde score voor onderwijskansen. Beringen, Lommel en Tongeren scoren dan weer gemiddeld op *armoede*, maar wel negatief voor onderwijs.

Best

Alken, Lummen en Diepenbeek scoren het positiefst voor zowel onderwijs als *armoede*.

Liliana Casagrande ■